

عنوان مقاله:

نظریه تحول عقد باطل به عقد صحیح در حقوق اسلام، ایران، مصر و فرانسه

محل انتشار:

دوفصلنامه حقوق تطبیقی، دوره 6، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 78

نویسندگان:

نعمت الله الفت - استادیار گروه حقوق خصوصی دانشکده حقوق دانشگاه مفید

فتح اله عطاردی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشکده حقوق دانشگاه مفید

خلاصه مقاله:

نظریه تحول عقد باطل به عقد صحیح، یکی از راهکارهای مهم و اساسی اعمال سیاست جهانی نجات عقود از بطلان است. این نظریه نخستین بار در ماده 140 قانون مدنی آلمان شکل حقوقی به خود گرفت و در حال حاضر اکثر نظامهای حقوقی معاصر آن را پذیرفته اند، ولی متأسفانه هنوز در نظام حقوقی ایران شناخته شده نیست. شواهد و مصادیق زیادی در فقه امامیه وجود دارد که نشان می دهد پذیرش این نظریه در فقه امامیه و به تبع آن در نظام حقوقی ایران، خالی از ایراد است. از نظر نگارندگان، عقل سلیم می پذیرد در مواردی که قرارداد موضوع توافق طرفین باطل است و در عین حال، آن قرارداد متضمن عناصر عقد دیگری است، به حکم دادگاه می شود آثار عقد جدید را بر آن عقد باطل بار کرد؛ بنابراین، بنای اکثر عقلای عالم در حال حاضر بر این نظریه قرار گرفته است. کاوش در متون حقوقی کشورهای چون مصر و فرانسه، به ما نشان می دهد که راه وصول به پذیرش نظریه مزبور در نظام حقوقی ایران چندان مشکل نیست؛ زیرا نظام حقوقی ایران و مصر، نظام حقوقی مدون و نوشته است و این دو نظام حقوقی از تعالیم شریعت اسلامی در قانونگذاری تبعیت می کنند و تاثیرگذاری حقوق فرانسه بر مقررات مدنی و تجاری هر دو کشور هم، آشکار است.

کلمات کلیدی:

عقد باطل، عقد صحیح، تحول عقد، تفسیر عقد، توصیف عقد، حکم دادگاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/966129>

